ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 13ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3831
ΤΕΤΑΡΤΗ
18
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
1963
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

ΤΟ Ν.Α.Τ.Ο. ΑΠΕΔΕΧΘΗ ΔΙΑ ΤΟ ΑΜΥΝΤΙΚΟΝ ΘΕΜΑ ΠΡΟΤΑΣΙΝ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Τὸ ἑλληνικὸν πρόβλημα θὰ ἐξετασθῇ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ νοτιοανατολικοῦ τομέως

ΕΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΘΗ ΕΠΕΙΓΟΥΣΗΣ ΜΟΡΦΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Καθ' ἃ μεταδίδεται ἐκ Παρισίων κατὰ τὴν χθεσινὴν ὁλομέλειαν τοῦ ἀνωτάτου ἐξ ὑπουργῶν Ἀτλαντικοῦ Συμβουλίου συνεζητήθη τὸ θέμα τῆς ἀμύνης τοῦ συμμαχικοῦ συνασπισμοῦ.

Κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ὑπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Βενιζέλον κατήγαγε μίαν πραγματικῶς περίλαμπρον, κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, ἐπιτυχίαν, διότι ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. Βενιζέλου περὶ ἐξετάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἀμυντικοῦ προβλήματος ἐκ μέρους τῆς ἀπαραιτήτου ἐνισχύσεως, ἡ ὁποία πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸν νοτιοανατολικὸν τομέα τοῦ ΝΑΤΟ

Ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἑλληνικῆς προτάσεως ὡμίλησαν ἐνθέρμως, μεταξὺ ἄλλων, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α. κ. Ράσκ καὶ ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Φὸν Χάσελ. Κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν συζήτησιν ἐτονίσθη ὅλως ἰδιαιτέρως ἡ ἐπείγουσα μορφὴ τοῦ ἑλληνικοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον οὕτω καθίσταται πλέον συμμαχικὸν θέμα καὶ ὡς τοιοῦτον θ' ἀντιμετωπισθῇ.

Προφανὲς τυγχάνει, ὅτι τὰ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα ὀφείλεται κατὰ κύριον λόγον εἰς τὴν θάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐτοποθέτησεν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως τὸ ἑλληνικὸν πρόβλημα ἐν τῷ συνόλῳ του, κατὰ τὴν προχθεσινὴν γενικὴν πολιτικὴν συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγνώσθη ὅτι κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν ἀπὸ προχθὲς χρονικὸν διάστημα ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε πλείστας ἰδιαιτέρας ἐπαφὰς μετὰ τῶν κυριωτέρων ὑπευθύνων ἐκπροσώπων τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπεστήριξε μετὰ πειστικότητος, ὡς ἀπεδείχθη, τὰς νέας ἑλληνικὰς θέσεις ἐπὶ τοῦ ζωτικοῦ θέματος διὰ τὴν ὅλην ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν.

Εἰς πολιτικοὺς καὶ διπλωματικοὺς κύκλους τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης ἐξαίρεται τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα καὶ σχολιάζεται εὐμενῶς ἡ τοποθέτησις ἐπὶ ἐντελῶς νέας βάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἀμυντικοῦ προβλήματος.

Ἐκ τῆς ὅλης συζητήσεως ἐξ ἄλλου προέκυψεν ὅτι τόσον τὰ ἀμερικανικὸν ὅσον καὶ τὸ συμμαχικὸν γενικώτερον ἐνδιαφέρον παραμένει ἀμείωτον διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἑλλάδος. Ἀποδεικνύεται συγχρόνως ὅτι ἡ νέα ἑλληνικὴ κυβέρνησις ψέ τὴν θαρραλέαν καὶ ἀποφασιστικὴν προβολὴν τοῦ ὅλου ἑλληνικοῦ προβλήματος ἐνώπιον τοῦ ἀτλαντικοῦ συμμαχικοῦ κόσμου τὸ ἐτοποθέτησεν ἀπ' ἀρχῆς ἐπὶ ἐντελῶς ρεαλιστικῆς βάσεως. Ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ηὐχαρίστησε τὰ μέλη τοῦ Ἀτλαντικοῦ συμβουλίου, διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς ὁποίας ἔτυχεν ἡ ἑλληνικὴ ἄποψις ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ὁ Κ. ΡΑΣΚ ΕΔΗΛΩΣΕΝ ΟΤΙ ΑΙ ΗΠΑ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

Ὁ κ. Μαῦρος ἐζήτησε τὰ ἀμυντικὰ βάρη τῆς χώρας νὰ μὴν εἶναι ὑπέρτερα τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς της

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ράσκ, ὁμιλῶν κατὰ τὴν χθεσινὴν πρωϊνὴν συνεδρίασιν τοῦ ἐξ ὑπουργῶν συμβουλίου τοῦ ΝΑΤΟ ἐτόνισεν ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι προτίθενται νὰ συνεχίσουν παρέχουσαι βοήθειαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ὁρίων τὰ ὁποῖα ἤθελε θεσπίσει τὸ Κογκρέσσον.

Κατὰ τὴν ἑσπερινὴν συνεδρίασιν, ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Μαῦρος ἀνέπτυξε τὴν Ἑλληνικὴν θέσιν ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῶν δαπανῶν ἀμύνης τῆς Ἑλλάδος. Μεταξὺ ἄλλων, ὁ κ Μαῦρος ἀνέφερε τὰ ἑξῆς:

«Ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς καλεῖται νὰ φέρῃ ὑψηλὸν ποσοστὸν δαπανῶν ἀμύνης, ταυτοχρόνως ὀφείλει ν' ἀντιμετωπίσῃ βασικὰς ἀδυναμίας τῆς οἰκονομίας της, ὡς ἡ μεγάλη ἀνεργία καὶ ἡ ὑποπασχόλησις, ἡ ἐκτεταμένη μετανάστευσις ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν κλπ.,

Τὸ πρόβλημα τῶν δαπανῶν ἀμύνης τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ τεθῇ ἐπὶ τῆς ἑξῆς νέας βάσεως:

Ἐὰν τὸ παρὸν ὑψηλὸν ποσοστὸν δαπανῶν ἀμύνης τῆς Ἑλλάδος ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸ ἀμυντικὸν πρόγραμμα τοῦ ΝΑΤΟ, ἡ Ἑλλὰς θὰ συνεισφέρῃ εἰς αὐτὸ ὅσα ἡ οἰκονομική της κατάστασις τὸ ἐπιτρέπει, τὰ δὲ ὑπόλοιπα πρέπει νὰ ἀναληφθοῦν ἀπὸ τὰς ἄλλας χώρας τοῦ ΝΑΤΟ. Ἐὰν τοῦτο δὲν ἐπιτευχθῇ, καθίσταται ἀναγκαία ἡ ἐπανεξέτασις τῆς διαρθρώσεως τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας καὶ τοῦ ὕψους τῶν ἀμυντικῶν δαπανῶν αὐτῆς».

Οἱ λαβόντες ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον ἀντιπρόσωποι τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας, τοῦ Καναδᾶ, τοῦ Βελγίου καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν κ. Ράσκ ἀνεγνώρισεν τὸ βάσιμον τῆς Ἑλληνικῆς θέσεως καὶ ἐπεβεβαίωσαν τὴν πρόθεσιν τῶν Κυβερνήσεών των ὅπως καὶ κατὰ τὸ 1964, συμβάλλουν εἰς τὴν ἀμυντικὴν προσπάθειαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἰδιαιτέρως ἐξετιμήθη τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Γαλλία τὸ πρῶτον ὀφέτος μετέχει εἰς τὸ πρόγραμμα βοηθείας, ἐνῷ ὁ ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν τῆς Ἀγγλίας ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ συμμετοχὴ θὰ καλύψῃ τὰ ἔτη 1963 καὶ 1964.

ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ ΕΙΣ ΤΟ ΤΜΗΜΑ

Ἐπεβλήθησαν πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἰς τοὺς ὑπευθύνους

ΑΘΗΝΑΙ. Ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀνακοινοῦται ὅτι ἐκ ἐνεργηθείσης διοικητικῆς ἐξετάσεως προέκυψεν ὅτι ἡ πρόσκλησις τοῦ κ. Μίκη Θεοδωράκη εἰς τὸ παράρτημα ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ὑπῆρξεν ἀντικανονική.

Ὁ διοικητὴς τοῦ ὡς ἄνω παραρτήματος καὶ ὁ ἁρμόδιος διευθυντὴς τῆς ὑποδιευθύνσεως ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἠλέγχθησαν δι' αὐστηρᾶς πειθαρχικῆς ποινῆς.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 11.30 πρωϊνὴν χθὲς ἔλαβε χώραν ἡ πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπίδοσις τῶν διαπιστευτηρίων τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας κ. Μωχάμετ Τομπαΐσι.

= Ὁ Διάδοχος ἀπένειμε χθὲς τὰ πτυχία ἀλεξιπτωτιστοῦ εἰς τοὺς περατώσαντας τὴν ἐκπαίδευσιν των ἀλεξιπτωτιστὰς ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας.

= Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου προήδρευσε χθὲς τοῦ Ἀνωτάτου Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

= Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν διεβιβάσθη εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον πρότασις ἐγκρίσεως συμπληρώσεως 377 κενῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ΙΚΑ, ἐκ τῶν 173 θέσεων διοικητικοῦ προσωπικοῦ καὶ 164 ὑγειονομικοῦ.

= Ὁ κ. Στεφανόπουλος προήδρευσε συσκέψεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ΑΔΕΔΥ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξετέθησαν πρὸς αὐτὸν ὡς ἐκπρόσωπον τῆς κυβερνήσεως τὰ ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν τάξιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ

Μὲ πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἡ ὁποία θὰ κυρωθῇ ἀργότερον ὑπὸ τῆς Βουλῆς (συνήθης διαδικασία ἐπὶ ἐπειγόντων ζητημάτων), ἀπαλλάσσονται ἐφεξῆς οἱ ἀγρόται τῆς προσωπικῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ὀργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων διὰ τὴν σύνταξιν γήρατος. Μία ἀκόμη προεκλογικὴ ἐξαγγελία τῆς Ἑνώσεως Κέντρου γίνεται πραγματικότης. Θ' ἀκολουθήσουν, ἀσφαλῶς, καὶ αἱ ἄλλαι. Διότι ὁ Γεώργιος Παπανδρέου δὲν ἐδημοκόπει προεκλογικῶς, ἀλλὰ ὡμίλει μὲ πλήρη συναίσθησιν τῆς εὐθύνης τοῦ πολιτικοῦ ἡγέτου. Τί ἔχουν νὰ εἴπουν οἱ φωνασκοί τῆς ΕΡΕ, οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν ὅτι «ὁ Παπανδρέου ὑποσχεται ἀφειδῶς, ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι δὲν θὰ κυβερνήσῃ διὰ νὰ τὰ ἐκτελέσῃ»;

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

Ἀπεσαφηνίσθη, ὅτι τὸ βασιλικὸν ἀεροπλάνον (τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνεξήγητον διατὶ ἔχει εὐκολίας ὕπνου, ἀφοῦ ὡς ἀεριωθούμενον δύναται νὰ μεταβῇ ὁπουδήποτε εἰς Ἑλλάδα ἐντὸς μιᾶς ὥρας τὸ πολὺ) εἶχε παραγγελθῇ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Πιπινέλη, ἡ ὁποία καὶ εἶχε διαθέσει τὴν σχετικὴν πίστωσιν. Εἶχε λοιπὸν δημιουργηθῇ διπλῆ ὑποχρέωσις: Πρῶτον, πρὸς τὸ ξένον ἐργοστάσιον. Δεύτερον, πρὸς τὸν Βασιλέα (ὁπότε θὰ πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ἡ σχετικὴ παροιμία, διὰ νὰ λέγῃ: Ἀγίου, μικροῦ παιδιοῦ καὶ Βασιλέως μὴν τάξης, χωρὶς νὰ ἐκτελέσῃς). Ἑπομένως ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Παπανδρέου ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην τῆς ἐκτελέσεως τῆς παραγγελίας. Πολὺ θὰ ἤθελαν οἱ κύριοι τῆς ΕΡΕ νὰ τὴν ἀρνηθῇ... Ἀλλά, ἄν θέλουν νὰ μάθουν πῶς χειρίζεται ἡ Ἕνωσις Κέντρου τὰ ζητήματα, νὰ περιμένουν ἕως ὅτου προκύψῃ ζήτημα ἐξ ἀρχῆς ὁπότε καὶ μόνον θὰ εἶναι ἡ κυβέρνησις Παπανδρέου πλήρως ἁρμοδία καὶ ὑπεύθυνος.

ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Καθὼς ἀπεκάλυψεν ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Μπακατσέλος, εἰς τὴν δυτικὴν Γερμανίαν ἡ κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ διώρισε φοιτητὰς ὡς... ἐπόπτας τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν ἀντὶ μισθοῦ 7—20 χιλιάδων δραχμῶν! Δηλαδή, παρώτρυνε τοὺς φοιτητὰς νὰ παραμελοῦν τὴν μόρφωσίν των, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ οἱ γονεῖς των ὑπεβάλλοντο εἰς θυσίας καὶ τὸ Κράτος, ἀπὸ συναλλαγματικῆς ἀπόψεως. Ἐκτὸς ἐὰν τοὺς διώρισεν ὡς ἀγορμάσθους. Τί ἀπὸ τὰ δύο θὰ εἴπῃ ὁ ἐκ τῆς ΕΡΕ ὑπεύθυνος;

ΦΡΟΝΗΜΑΤΑ

Ἀνεγράφη ἡ πληροφορία, ὅτι 43 ἀγρόται τοῦ χωρίου Κορνοφωλιὰ Ἔβρου ἐξηρέθησαν ἐκ τῆς διανομῆς κλήρου, λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν εἶχον καθαρὸν πιστοποιητικὸν «κοινωνικῶν φρονημάτων». Διὰ τὸν ἴδιον λόγον ἐξαιροῦνται τῆς παραχωρήσεως οἰκιῶν ἐργάται καὶ ὑπάλληλοι, ἔστω καὶ ἄν εὐνοηθοῦν ὑπὸ τῆς κληρώσεως. Νομίζομεν ὅτι αὐταὶ αἱ ἐξαιρέσεις ἀντίκεινται εἰς τὸ ἀληθὲς ἐθνικὸν συμφέρον, ὁπωσδήποτε δὲ εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς δημοκρατίας, ἡ ὁποία δὲν διώκει τὸ φρόνημα, ἀλλὰ μόνον τὴν παράνομον πρᾶξιν. Ἀπὸ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, ὁ ὁποῖος καὶ ἔχει διακηρύξει αὐτὰς τὰς ἀρχάς, ἀναμένομεν νὰ ἐπιληφθῇ προσωπικῶς τοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. Ἠλίας Τσιριμῶκος ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Βουλῆς λαβὼν 167 ψήφους ἐπὶ 294 παρόντων καὶ ψηφισάντων

Ἕξη βουλευταὶ ΕΡΕ δὲν ἐπειθάρχησαν εἰς τὸ κόμμα

ΕΞΗΡΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐξελέγη χθὲς ὁ ὑποψήφιος τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Ἠλίας Τσιριμῶκος λαβὼν ἐπὶ 294 ψηφισάντων 167 ψήφους.

Ἐξ ἄλλου εὑρέθησαν 124 λευκὰ ριψοδέντα ὑπὸ τῶν βουλευτῶν τῆς ΕΡΕ ἓν ψηφοδέλτιον ὑπὲρ τοῦ κ. Στεφανοπούλου καὶ δύο ἄκυρα ὡς ἀναγράφοντα τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μαρκεζίνη. ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι μέλος τῆς Βουλῆς. Ἐκ τῶν ἀποσιαζόντων ἐξ βουλευτῶν οἱ τέσσερις εἶναι τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ οἱ δύο τῆς ΕΡΕ.

Ἐν τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν καταφαίνεται ὅτι ἐκ τῶν 130 παρόντων βουλευτῶν τῆς ΕΡΕ ἕξη δὲν ἐπειθάρχησαν πρὸς τὴν γραμμὴν τοῦ κόμματος ὅπως ρίψουν λευκὰ ψηφοδέλτια ἀλλ' ἐψήφισαν οἱ 5 ὑπὲρ τοῦ κ. Τσιριμώκου καὶ εἰς ὑπέγραψε τὸ ὄνομα τοῦ κ. Στεφανοπούλου. Οἱ βουλευταὶ τῆς ΕΔΑ ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ κ. Τσιριμώκου, ἐνῷ οἱ δύο βουλευταὶ τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν ἀνέγραψαν εἰς τὰ ψηφοδέλτια τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μαρκεζίνη.

Ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς ἤρχισε τὴν 7ην ἑσπερινὴν μὲ μονοδικὸν θέμα ἡμερησίας διατάξεως: ἐκλογὴ προέδρου. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας ὁ ἐκλεγείς πρόεδρος ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἄθημα, καὶ εὐχαριστῶν τὴν Βουλὴν εἶπε τὰ ἑξῆς:

Κύριοι βουλευταί,

Ἐκτιμῶ μὲ ἀπόλυτον ἀκρίβειαν τὸ μέγεθος τῆς τιμῆς ποὺ μοῦ γίνεται καὶ τὸ βάρος τῆς εὐθύνης ποὺ μοῦ ἀνατίθεται μὲ τὴν ψῆφον σας. Εἶμαι εὐγνώμων διὰ τὴν τιμήν. Ὑπόσχομαι ὅτι θὰ προσπαθήσω νὰ καταστῶ ἄξιος τῆς εὐθύνης.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς εἶναι ἐξ ἐκείνων ποὺ χαρακτηρίζουν τὴν ὅλην οἰκονομίαν, τὰς δυσχερείας, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Διὰ τῆς ψήφου πολὺ συχνὰ ἑνὸς μόνον κόμματος ἀναβιβάζεται εἰς τὴν προεδρικὴν ἕδραν εἰς βουλευτής, ἀπὸ τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ζητεῖ νὰ ἀπεμπολήσῃ τὴν ἰδεολογικήν του πίστιν, ἢ τὸν κομματικόν του δεσμόν, ἀλλὰ οἱ πάντες ἀπαιτοῦν νὰ ἀρθῇ ὑπεράνω τῶν γνωμῶν ἢ τῶν παθῶν του καὶ νὰ διευθύνῃ τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς ὡς τρίτος, τελείως ἀμερόληπτος ἄνθρωπος. Τοῦτο θεωρεῖται καὶ εἶναι ἐφικτόν, ἐπειδὴ βασίζεται εἰς τὴν πεποίθησιν, ὅτι πᾶς βουλευτὴς θέτει πρὸ οἱασδήποτε ἄλλης ἰδέας τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν ἀρτίαν λειτουργίαν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν.

Ὡς ἀντιστάθμισμα διὰ τὰς δυσχερείας τοῦ ἔργου τοῦ προέδρου οἱ γραπτοὶ καὶ ἄγραφοι νόμοι, ποὺ μᾶς διέπουν, προϋποθέτουν ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν γνωρίζουν πλήρως τὰ ἰδικά των καθήκοντα. Γνωρίζω κυρίως, ὅτι τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς δὲν διευθύνει κατ' οὐσίαν ὁ πρόεδρος, τὰς διευθύνει ὁ σεβασμὸς ποὺ ἔχουν οἱ βουλευταὶ πρὸς ἑαυτούς, πρὸς τὸ ἔργον των, πρὸς τὸ συλλογικὸν σῶμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν.

Πράγματι αἱ κυρώσεις ποὺ προβλέπει ὁ κανονισμὸς τῆς Βουλῆς κατὰ τῶν παρεκτρεπομένων μελῶν της θὰ ἦσαν ἄνευ περιεχομένου ἐὰν δὲν ἦτο βέβαιον ὅτι ὁ βουλευτὴς ἔχει τόσον ὑψηλὴν συνείδησιν τοῦ ἀξιώματός του, ὥστε νὰ θεωρῇ ἀληθῆ ποινὴν τὴν ἀνάκλησιν εἰς τὴν τάξιν, βαρεῖαν ποινὴν τὴν ἀναγραφὴν τῆς ἀνακλήσεως εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ ἀπόρρητον τὴν δημοσίευσίν της εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως.

Κύριοι βουλευταί,

Δὲν παρέρχεται ἡμέρα δίχως νὰ ἀκούῃ κανεὶς τιθέμενον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸ ἐρώτημα, ἂν τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα, καρπὸς καὶ ἄνθος τοῦ ἀναπτυχθέντος εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην πολιτισμοῦ, ἀρμόζει εἰς τὴν ἐποχήν μας, ἂν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ καιροῦ μας.

Δὲν ἀναφέρομαι, βεβαίως, εἰς τὴν εὔκολον κριτικήν, ἢ τὴν εἰρωνείαν ποὺ προκαλοῦν μερικὰ φαινόμενα ἤσσονος σημασίας. Τὸ κοινὸν πληροφορεῖται ἀπὸ τὸν Τύπον μὲ πᾶσαν λεπτομέρειαν τί ἀντήλλαξαν μεταξὺ των δύο ἢ περισσότεροι βουλευταὶ εἰς μίαν στιγμὴν ὅπου ἀπώλεσαν τὴν ψυχραιμίαν των καὶ ποῖοι ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ ὡμίλησαν μὴ ἀκουόμενοι ἢ ἠκούσθησαν δίχως νὰ ὁμιλήσουν. Τὸ ἐπεισόδιον ἐλκύει τὴν προσοχὴν ἴσως περισσότερον ἀπὸ τὰς ἐμπεριστατωμένας ἀγορεύσεις ποὺ ἀποδεικνύουν τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς.

Ὀφείλει, ὅμως, νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι τὸ σύνολον ὡρισμένων ἐκδηλώσεων ποὺ ἐπιτρέπει ὁ ἰσχὺων κανονισμὸς καὶ αἱ κτηθεῖσαι συνήθειαι ἔχουν τὸ ἄρωμα παλαιοτέρων ἐποχῶν, ὁπότε ἰδίως ἐπετρέπετο μεγαλυτέρα ἄνεσις χρόνου. Εἶναι εὐτύχημα, ὅτι ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς χώρας ἔχει ἀναγνωρίσει ὅτι ὑπάρχει ζήτημα βελτιώσεως τῶν μεθόδων συζητήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ κοινοβουλίου. Δὲν μένει παρὰ νὰ συντείνῃ μὲ τὴν αὐτὴν ὁμοφωνίαν εἰς τὸ νὰ ψηφισθοῦν ὅσαι μεταβολαὶ τοῦ κανονισμοῦ κριθοῦν ὅτι θὰ συμβάλουν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Τὸ θέμα, ὅμως, δὲν περιορίζεται εἰς τὸν τρόπον ἐργασίας τοῦ κοινοβουλίου.

Πολλοὶ θέτουν ἕνα γενικώτερον πρόβλημα σχέσεων τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἱκανοποιήσεως τῶν κοινωνικῶν δικαιωμάτων καὶ ἐθνικῆς ἀσφαλείας. Ἡ μελέτη τοῦ προβλήματος τοὺς ὁδηγεῖ μέχρι τοῦ Συντάγματος, ὡρισμέναι διατάξεις τοῦ ὁποίου θὰ ἔπρεπε κατ' αὐτοὺς νὰ ἀναθεωρηθοῦν. Ὡς πρὸς ἐμὲ πιστεύω, ὅτι οὐδεμία Ἑλληνικὴ Βουλὴ ἠμπόδισε ποτὲ οἱαδήποτε κυβέρνησιν νὰ πράξῃ τὸ καλόν. Θὰ ἦτο πάντως ἄστοχον νὰ ὑποστηρίζῃ κανείς, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν ὠφέλιμοι μεταβολαί, ἀλλ' αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προσδιορίσω τὸ πνεῦμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἡ σχετικὴ συζήτησις θὰ ἦτο γόνιμος.

Κατὰ τὸ διάστημα μεταξὺ τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων ἀπετέλεσε συρμὸν ἡ καταλυτικὴ πολεμικὴ κατὰ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος. Καὶ κατωρθώθη νὰ γίνουν ἀνεκταὶ εἰς ἕνα μέρος τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, τῆς κοιτίδος αὐτῆς τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν, ὡς νεωτερισμοὶ αἱ ὁλοκληρωτικαὶ μέθοδοι.

«Πολλοῖς ἀνθρώποις τὰ ἴδια βουλεύματα κακῶν αἴτια γίνεται», λέγει ὁ Αἴσωπος. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς θεσμούς. Εἰς ἀρκετὰς στιγμὰς τὸ πολίτευμα ἐνεθάρρυνε τοὺς ἐχθρούς του εἴτε μὲ τὴν ἐπίδειξιν μεγάλων ἀδυναμιῶν, εἴτε μὲ τὴν ἀβουλίαν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐχθρῶν του. Καὶ ἐπέτυχαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοὶ νὰ συγκινήσουν μέγα μέρος τῶν νέων ἐπιζητούντων νὰ βαδίσουν πέραν τῆς μακαριότητος τῶν πρεσβυτέρων. Ἐχρειάσθη ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος διὰ νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι ὄχι μόνον νεωτερισμόν, ἢ πρόοδον δὲν ἀπετέλει ἡ τυραννία, ἀλλὰ ἐκπληκτικὴν ὀπισθοδρόμησιν. Κατώρθωσε μόνον νὰ δημιουργήσῃ τὰς προϋποθέσεις ἑνὸς στυγνοῦ, ἀνηλεοῦς, ἀπανθρώπου πολέμου. Ὅσοι νέοι ἐπέζησαν εἶδαν, ὅτι μόνος ἀέναος Ναζωρισμὸς καὶ αἰώνιον ἰδανικὸν εἶναι ἡ δημοκρατία, ἡ ὁποία καὶ νὰ προσαρμοσθῇ ἠμπορεῖ καὶ νὰ διευρυνθῇ καὶ νὰ ἐξελιχθῇ εἰς οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν δημοκρατίαν.

Εἰς τὸ πλαίσιον αὐτὸ τῆς συνεχοῦς ἀνανεώσεως τῆς δημοκρατίας δύναται νὰ τοποθετηθοῦν χρήσιμοι συζητήσεις περὶ τῆς ἀνάγκης λελογισμένης ἀναπροσαρμογῆς τῶν σχέσεων ἐκτελεστικῆς καὶ νομοθετικῆς ἐξουσίας, δημιουργίας ὀργάνων καταλλήλων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κομμάτων, μεταβολῆς μεθόδων ἐργασίας καὶ γενικώτερον νοοτροπίας τοῦ συνόλου τῶν θεσμῶν καὶ τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ.

Ὑπὸ τὴν σκέπην, ὅμως, τῶν συζητήσεων αὐτῶν ἐμφανίζονται τῆδε κακεῖσε μερικοὶ ἔμπλεοι ζήλου μεταρρυθμισταί, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ πείσουν, ὅτι αἱ ἀδυναμίαι τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος θεραπεύονται μὲ «ἐνέσεις» ὁλοκληρωτισμοῦ. Οἱ θεραπευταὶ τοῦ εἴδους αὐτοῦ φορτώνουν εἰς τοὺς ὤμους τοῦ πολιτεύματος τὰ ἐλαττώματα τῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως, ἢ τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ διὰ μέσου τῆς ἐξάρσεως τῆς ἀνάγκης ἀποτελεσματικότητος τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καταλήγουν εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν, ἐκείνου ποὺ ἀποτελεῖ τὴν οὐσίαν τῆς δημοκρατίας, δηλαδὴ τοῦ δημοσίου ἐλέγχου.

Ἀντιθέτως ἡμεῖς φρονοῦμεν καὶ διακηρύσσομεν, ὅτι ἀκριβῶς ἡ σημερινὴ διαμόρφωσις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καθιστᾶ τοὺς ἐλευθέρους θεσμοὺς καὶ ἰδίως εἰς μίαν μικρὰν χώραν, ὡς ἡ Ἑλλάς, ἀπαραιτήτους, πολυτίμους διὰ τὴν προκοπὴν τοῦ Ἔθνους. Ἂν δὲν ὑπῆρχε λαϊκὴ κυριαρχία καὶ ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα θὰ ἔπρεπε νὰ ἐφευρεθοῦν τώρα, διότι οὐδέποτε ἄλλοτε ἦτο τόσον ἀναγκαῖος ὁ δημόσιος ἔλεγχος ποὺ μό